

Baka István

A jelenések könyvéből

Darvasi Lászlónak

*És a sötétség csattog mint a zászló
És csillagok pohárszilánkjai
S holtak hajába túrva ujjbegyét
Bevérezi hugunk a déli szél*

*És részegítő ivben hull alá
A csapra vert magasság óbora
S ha majd a hordó kiürül dohot
Lehelnek ránk a dongaboltú menynek*

*Elvágtatott a tenger csődőre
Az éji kanca lüktet és vajúdik.
Csikója holt s a hajnal-méhlepany
Fertőzetétől üszkös lesz a búza*

*És csont a csonthoz nem tér meg soha
Kiömlött vérünket beissza a
Semmi fűrészpóra s kilóg a lószőr
Istenből mint kibelezett babából*

*Szétszélednek a nászi lakoma
Vendégei kiknek pecsétnyomó
Az arcuk és mi rőt viasz az ábrát
Viseljük megdermedve már örökkön*

*És csillagok pohárszilánkjai
Csikordulás a hold-vasú bakancsok
Alatt ahol frigyét kötött a vér
A borral s verőfényrigmus a halállal*

Déry Tibor születésének 99. évfordulóján, október 18-án az író elhunyt özvegyének végrendelete szerint az irodalom művelésében, a magyar nyelv ápolásában, magyar művek idegen nyelvre fordításában kimagasló eredményt elért írók, nyelvtudósok és műfordítók vehetik át a 200 ezer forintot Déry-díjat. A Déry Tibor Alapítvány öttagú kuratóriumának – Réz Pál elnök, dr. Egri Péter, Illia Mihály, Mészöly Miklós, dr. Gyertyányi Péter – idei díjazottjai:

Darvasi László és Baka István Déry-díjas

A magyar irodalom művelésében elért kimagasló eredményeiért: *Baka István* költő, író; *Balassa Péter* kritikus, esztéta; *Botka Ferenc* irodalomtörténész, a Déry-életmű gondozója; *Darvasi László* író, költő; *Kiss Anna* költő; *Lászlóffy Aladár* költő, író; *Marno János* költő, író; *Spiró György* író, költő.

A magyar nyelv oktatásában elért eredményeiért: *Németh G. Béla* akadémikus, irodalomtörténész.

A szép magyar nyelv ápolásában elért eredményeiért: *Benkő Loránd* akadémikus, egyetemi tanár.

Magyar művek idegen nyelvre átültetésében elért eredményeiért: *Camilla Mondral* lengyel műfordító.

Tizenegy díjazott, közülük

ketten szegediek, kollégáink, munkatársaink: Baka István és Darvasi László. Írásaikkal olvasóink sokszor találkozhatnak a Délmagyarország hasábjain. A rangos irodalmi díj odaítélése alkalmából most irodalmi mellékletünkben is fogadják szeretettel az alábbi igazán „darvasis” prózát és igazán „bakás” verset.

Darvasi László

Történetek a vízi hullákról, Vértessy kapitányról és az oláh diótörő lányáról

Mindig legyen!

Nem nevezem meg.

Van kulcsa, szirma, pihéje, ezüstje, hangja, akarata, sokmindene van. Az a jó, ha veres a kulcsa, mint a frissen horgozott pontyok kopolyója. És jó az is, ha illatos. Legyen fahéj illatú, vagy menta, vagy mint a nyers húsnak, legyen olyan az illata.

Nagy legyen, vagy kicsi. Mézelen.

felhős, Holdat sem ismerő éjjelen mint a tűzfolyam, úgy vágta ki magát. Talán a pipacsillat miatt, amely áthullázmzott az anatóliaiak alvó táborán, fel a toronyba, hol a kapitány rugdalta a szalmazsákokat álmodás helyett. Vértessy kapitány vigiliájában több volt a kónok vágy, mint a szelíd remény. Pipacsokra gondolt a derék magyar, melyek gyöngye húsból fakadnak, és odaadón lélegeznek, ha gondolunk rájuk. Beszéltek

vitéz, egyházi, kereskedhettem volna, eszem is volt, meg két erős karom, izmos combjaim, mégis az a lehetetlen elgondolás gyötört, miért nem tudok egyszerre kettő nőszemélyben benne lenni. Az igazi boldogság ez, gondoltam. És arra tettem fel az életem, hogy ezt egyszer megcsinálom. Vagy legalább elképzelem, hogy megcsinálom. Tudtam én, hogy képtelenség kívánság ez, örülség, hogy a természet kívánsága mégis

ott, s végleg elhagyott bennünket.

Spargator de nuci

Látunk egy mutatványos sátor 1611-ben, Budán, a nagyvásáron. Különös, oláh sátor az, Irina virágmintás, dióleveles sátra. Sásák is legelnek rajt. Diótörőnek nevezik a fekete lányt. Irina a mutatványt aranyért árulja, arad mellett alás